

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

n. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

CLASSIS II.

ADEIPARA.

*Deipara
Societatis
nutrix, &
fauitrix.*

2.

*In Ignatij
conuersio-
ne.*

Vius erga Societatem patrociniū multiplex enituit. In primis dum Ignatium ad Societatem IESV fundandam aptauit, ei sua presentia nauſeam rerum terrenarum adferendo, eum ſanctioris vitæ incundæ deſiderijs inflammando, Caſtitatiſque cingulo præcingendo, auguſtiſſimā enim ſpecie ac beatiffimo lumine fulgens vna cum paruulo IESV, non modo palam ſeſe ei oſtendit, verum etiam incredibili benignitate ſpectandam diu præbuit, tantumque repente odium, faſtidiumque rerum terrenarum Ignatio ingeſſit, earum præſertim quæ cum inhoneſta voluptate coniunctæ ſunt, ut omnes rerum illarum imagines, ex hominis memoria conſeſtim aſpectus ille Deiparæ ac pueri IESV deterſerit, & ex eo tempore ad extremum uſque vitæ diem Ignatius plane omni ſenſu libidinis caruerit, donumque altiffimum eximia caſtutatis conſecutus ſit. Sic apud Lancicium Opuſcul. ſpiri- tual. Tom. 2. opuſcul. 17. num. 175. Et ita ad Societatem fundandam Ignatius aptatus à DEIPARA.

*Et in Ex-
ercitiorum
Libello.*

AB EADEM : Quæ cum idem S. Ignatius ad meliorem vitam conuerſus eſſet, eum nondum literis excultum, docuit illum Orandi, & vitam ſpiritualem inſtituendi modum, ac diſcretionem ſpirituum, qui eſt ab eo in libello illo aureo Exercitiorum expreſſus, quo & ſe, & primos ſocios ad hanc Societatem inſtituendam excoluit, & in cuius meditatione primo poſt ſuam conuerſionem anno, ideam Societatis à ſe fundandæ diuinitus cognouit, & eius Libelli ſe eſſe fundatrici- cem, & Magiſtram Deipara per Gabrielem Archangelum miſ- ſum cuidam ſanctiſſimæ Virgini, reuelauit; atque ut illa eius legationi fidem indubiam adhiberet, Deus antea illam præmonuit. Ita Ibid. n. 175.

*Cuius ſe
fundatri-
cem, &
Magiſtram
ſatetur.*

AB EADEM : Cum S. Ignatius socijs nouem auctus, eorum ro- In Consti-
tutionibus
scribendis.
gatu, Constitutiones Societatis scriberet, præter frequentissimas vi-
siones Diuinarum Personarum, quas in confirmationem earum, quas
scribebat Constitutionum pene quotidie habebat, sæpe etiam Beatissi-
mam Dei Matrem vidit, pro se intercedentem, & Constitutiones
illas confirmantem. Ibid. n.177.

AB EADEM : Fundata iam Societate, & per Apostolicam Se- Et in Socijs
sub eius
regumento
prætegen-
dis,
dem sæpius confirmata : cui Beatissima Virgini quam ea sit chara,
ostendit in primis P. Martino Gutierrez Hispano, viro sanctissimo,
cuius mortui in carcere (in quem ab Hæreticis Gallis coniectus fue-
rat) animam B. Teresa vidit cum aureola Martyrij calum intran-
tem, vt supra vidimus. Apparuit enim illi Virgo Sanctissima, exi-
mia admodum specie micans, veste in magnam latitudinem expansa,
ac sub ea veste Societatem totam collectam continens, quam illa ma-
terno affectu completebatur, eoque quasi charitatis ac gratie tegu-
mento, consouebat. Ita Ibid. nu.178. Et simili modo (subditur ad fi- Et contra
Sagam
quandam
occultrādis.
nem eiusdem numeri) cum Bransbergæ in Prussia Saga quædam ope
Diaboli esset noctu vesta per aerem, & intra Collegium illata, &
videre cuperet, quomodo Societatis homines suis in cubiculis cuba-
rent, quamuis videret portas cubiculorum apertas, nullum tamen
prorsus videre potuit iacentem, eo quod Deipara Matrona veneran-
dæ specie apparens, Pallio suo expanso aspectum illius omnem impedi-
ret. Quid dulcius filijs potuit pientissima Mater exhibere ?

AB EADEM : Ad Cuius erga Societatem IESV beneuolentiam Et in mul-
tis viris,
quos ad So-
cietatem
vocauit.
referri debet, quod multis suasit Beatissima Dei Mater, eis manifestè
apparens, vel celesti sua voce excitans nominatim, vt eandem IESV
Societatem ingrederentur. Hoc modo ad Societatem traxit B. Fran-
ciscum Borgiam, & P. Ioannem Nunnium, postea Æthiopiæ Patri-
archam, & P. Martinum Olaium, & P. Bartholomæum Busta-
mantium, & B. Stanislauum Kostkam, & B. Aloysium Gonzagam,
quale par iuuenum ! in Societatem ingredi iussit. Et P. Petrum de
Añasco, & P. Sebastianum Barradium, & P. Bernardinum Reali-
num, & P. Alexandrum Dobokay Vngarum, & Herarium Girel-
lum, & Thomam Perusinum vtrumque laicum, & tandem alterum
P. Ioan-

P. Ioannem Nunnium ex nobilissima Guzmanorum familia: omiſſis alijs, qui minus celebres ſunt, & minus noti. Ita *ibid.* num. 179. Et de predicto P. Ioanne Nunno id ſpeciatiſſimè additur in *Imag.* 1: ſec. *Soc.* lib. 2. cap. 9. fol. 236. quod cum is de vitæ ſtatu dubius, Cæli Reginam, quæ fluctuantibus Cynofura eſt, ſuppliciter imploraret, illa ſe videndam præbens, Vis ne (inquit) Filio meo ſeruire ad defatigationem? Cum ſe velle reſpondiſſet, ſubiunxit Virgo: Hos ergo (Fabrum, & Stradam, quos habebat in comitatu deſignabat) nihil hæſitans ſequere. Nec multo poſt homines per Viſum oblatos obuios habuit, & ſecutus in Societate eſt. Quantus hic Deiparæ fauor erga Societatem facile patet inuenti.

In varijs
etiam ap-
paritioni-
bus.

AB EADEM: Quæ non minorem fauorem ei præſtitit, quàm plurimis apparitionibus, quibus Beatiffima Virgo plurimos è Societate noſtra, & Sacerdotes, & Clericos & Coadiutores noſtros ſolari, & confortare in ſuſcepto vitæ genere dignata eſt, & ſeculares incitauit ad quærendam ſpiritualem opem in noſtra Societate. Plena ſunt Annuæ literæ Societatis hiſce Deiparæ Virginis fauoribus. Inter alios notabilis fuit ille Ioanni Baptiſtæ Coadiutori noſtro exhibitus.

Prima ap-
paritio,

Is in Societate bimēſtri ſpatio fuerat, cum à graui quadam tentatione fere ſuperabatur, adeo vt de abitu è Societate inter ſemet cogitationes volueret: & ecce vidit Beatiffimam Virginem Mariam ab vno latere adſtantem ſibi, habere S. Petrum, ab altero S. Barbaram, Beata Virgo eum ſolabatur, & robur addebat, & vt vitæ ſuæ conditioni acquieſceret, exhortabatur, & vt in ea perfeueraret commonebat, æternam quippe ſalutem in ea confeſſurum. Qua viſione erectus firmiter in ea vocatione perſiſtit, & alias grauiores viſibiles Diaboli tentationes ſuperauit. Ita apud Lancicum num. 181. ex R. P. Fr. Elia à S. Terēſia ſic ſcribente in legatione Ecclēſiæ triumphantis lib. 2. cap. 31. num. 43.

Secunda.

AB EADEM: Anno 1584. alio mirabili, quod huc ſpectat, & narratur de Goana Nouitiorum domo in Orientali India in hunc modum. Miles quidam, cum diu vocanti Deo, pertinaci mente reſiſteret, ob eamque cauſam, magnis conſcientiæ ſtimulis agitaretur,
ſtratus

stratus ante venerandam Dei Matris imaginem , extrema quadam circumfusis luce , quam simul aspexere quam plures, vsque eo animatus est ad parendum , vt statim abiecto peccatorum onere per confessionem , illustriorem diuinae voluntatis significationem non expectarit, & ita Societati nomen dedit. Ibid.num.182.

Sic anno 1585. Burdegale cum Adolescens duodecimum annum ^{Tertia.} agens, prima Societatis famam commotus , ei se sine cunctatione dicit, huic dormienti vox ad aures accidisse dicitur, moriturum esse breui: experrectusque cum timore, in preces flexisse genua: affuisse repente eximia pulchritudine Mulier amictu candido, que huiuscemodi verbis illum affata est. Ades animo fili , & omitte timorem, non dum moriere, prius voti (de ingressu in Societatem) compos efficiaris. Quod visum cum die insequenti in Missæ sacrificio recurreret, penè à sensibus aberrasse: cumque Socij vt in sella paulisper requiesceret, hortarentur, nunquam de genu surgere, quo semel incubuerat, voluisse. Eidem de more precanti, & tractanti animo Christi vulnera, Christus quoque dicitur visus verberibus laniatus, eaque specie Adolescentem primo territum mirifice recreasse. Ibidem.

Sic circa annum 1587. in Legionensi Ciuitate Prouincie Castellana, ^{Quarta.} vnus quidam erat simplex, & minime malus, duodecimum iam annum quotidie percurrendo Rosario, preces Deiparae persolvebat, narrabat hic postea, ipsis quindecim, seu viginti continenter nobilibus, visam sibi Matronam Venerabili specie (Beatissimam Virginem Mariam sibi persuadet fuisse) à qua excitabatur his vocibus: Legionem contende, tuorum delictorum veniam à Iesuita aliquo per integram confessionem pete. Nec vanum fuisse visum interior animi motus ostendit. Sic Ibidem.

Sic etiam huc spectat vocatio in Societatem P. Ioannis Fernandij ^{Quinta.} Concionatoris Apostolici ac celeberrimi Sacrarum literarum in Romano Collegio, & in Hispania Professoris: qui cum primos emensus annos pueritiae à Patre, cui vnicus erat, à studijs humanitatis ad mercaturam vocaretur, cum merens amore studiorum, Toleti in sua Pa-

tria ante Imaginem Beatæ Virginis fufus in preces, à celeſti Matre flagitaret, ne rei augendæ cauſâ à literarum ſtudio auelleretur, aliquamdiu perſiſterat in precibus, cum leui ſomno occupatus, ſibi viſus eſt audire Diuinam Matrem, ex ipſa Imagine loquentem, ſibi que perennem, quam petebat ſtudiorum curſum pollicentem, inſuper Societatis IESV alumnum futurum prædicere, à qua tamen voluntate, erat ille in præſens alienus. Experrectus magna concepta animo letitia, Sanctiſſimæ Matri perpetuam Virginitatem vouit, quam ad finem uſque, & corpore, & animo ſeruauit. Ita progreſſus in ſtudijs, duodeuigeſimo ætatis anno in Societatem eſt admiſſus, ſtatoque tempore inchoata ſtudia abſoluit. Ibidem num. 183.

Sexta.

Sic anno 1591. In Prouincia Peruana, Indus egrotans vidit noſtu Mulierem eximia pulchritudine in candenti veſte prædicentem, de aduentu Sacerdotis noſtræ Societatis, auxilio multis, & ſolatio futuri, cum hoc ad communicandos ſermones non fore opus interprete, cum illorum linguam calleret: proinde eluerent apud illum conſcientiæ labes, eiufque conſilio vterentur: ipſum quidem ſi hoc fecerit, non multo poſt conualiturum. Egroti viſum probauit aduentus promiſſi à Virgine Maria Sacerdotis: qui auditus eſt (externus quamuis eſſet) ita intelligenter & expedite loqui, ut auditores mirarentur. Et ille æger alloquio eius firmatus, breui valetudinem recepit. Ibid. num. 184.

Septima.

Et anno 1592. In Gallia Adoleſcens Societatem noſtram cogitans, ut parentum, ut domesticorum oculos vitaret, in remotiſſimam ſe adiuſ partem abdere conſueuerat, ubi ſolus cum Deo ſine arbitris verſaretur. Huic cubitum eunti, extincto iam lumine, oblata in tepebris eximia ſpecies Virginis, que illum timore perterritum, ac ſeſe auertentem, nihilo ſecius blandè intueretur. Hoc illo viſo mirum in modum ſe in ſuſcepto Conſilio confirmatum ſentit, nec dubitabat, quin illa Beatæ Virginis ſpecies fuiſſet. Sic Ibid. n. 185.

Et

Et eodem anno in Polonia, Quidam de suscipiendo Sacro vita In-
stituto (vnâ excepta Societate, à qua mirum in modum abhorrebat) O. Fau.
dum secum deliberat, in grauem mœrorem incidit, qui illi causa ada-
mande Societatis fuit. Nam cum angore animi urgeretur, visus est
sibi per quietem à B. Virgine admoneri, Vt si mœrore liberari vellet
ad Christum (qui oppressus ærumnis adesse videbatur) confurge-
ret: Hunc igitur cum afflictum, & iacentem adolescens subleuare co-
naretur, eius vocem audire sibi visus est: Confide fili, quoniam
me subleuasti, ipse vicissim à me subleuaberis. Qua ille voce
permotus incredibili cupiditate Societatis exarsit. Itaque contemptis
solicitudinibus ac minis potentissimi viri, in cuius fide, ac tutela erat,
ex Polonia Brunam ad Nouitiatum Societatis in Moravia situm
profugit. Hæc Ibidem Lancicius citatus ex varijs Annalibus, & Im-
agine 1. sec. Soc. deprompta. Ex quibus constat multiplex patrocini-
um ac fauor Deiparæ erga Societatem.

Quanti autem fiat AB EADEM DEIPARÂ Vocatio ad Societa- Nonæ.
tem, & in ea caste viuendi, ac ad mortem perseuerandi sollicitudo, plus
adhuc apparet in P. Iacobo Ledesma, qui cum esset ad Societatem vo-
catus viuente adhuc S. Ignatio, & Romæ tyrocini-um inchoaturus,
& de seruanda Castimonia, ac vita in Societate finienda, esset solici-
tus, post visum Christum Dominum, qui ei apparens, sanctissimo-
que suo ore illum consolans, Æquo animo esse iusserat, daturum-
que se illi vt caste, & vsque ad extremum spiritum in Societate
perseueraret, promiserat: adfuit quoque alio tempore, & loco Vir-
go Deipara cum tribus Comitibus Maria Magdalena, Catharina
Virg. & Mart. & Catharina Senensi, ac dulcissime eum affata, non
modo pudicitiam, & perseuerantiam in Societate pollici-
ta est, sed etiam rursus ad vitæ finem se ei apparituram:
tuncque intellecturum, sibi vera pollicitam, quamque
excellens donum sit cordis corporisque munditia: & quan-
tum beneficium sit vocatio ad Societatem, & perseueran-
tia in illa. Ita apud Lancicium cit. Opusc. spirit. Tom. 1. Opusc. 1.
cap. 19.

Exercitia
spiritualia
quam gra-
tia Dei-
para.

AB EADEM : *Uni cuidam Exercitia Spiritualia Societatis iam aggredienti, cuius explorata sanctitas omnem fidem meretur, ipsa Deipara significante, Gratum sibi esse has meditationes, utpote quas, & ipsa dum vixit, semperque animo versasset; ac deinde Ignatium docuisset, easque scribentem plurimum iuuisset. Hæc Beatissima Virgo in summam & Ignatii Parentis, suorumque exercitiorum commendationem. Ita refertur in Imag. 1. sec. Soc. lib. 1. cap. 5. fol. 74.*

Quæ So-
cietate vti-
tur ad He-
retici con-
uersionem.

AB EADEM, *Lutherani Ingolstadiensis sic per nostros Conuersionem meditante. Etenim iuratus ille affirmavit, se per quietem vidisse Dei Matrem, Virginemque sanctissimam vestitu candido ornata, ac monentem, Ut ea via incederet, quam sibi vnus de Societate ostenderet. Sic in Annalib. Societ. ann. 1602. fol. mibi 444.*

